

“Οι μέρες αυτής της κοιμωρίας είναι
μετρημένες..

Τα δίκια και οι χαρές της ζυγίστηκαν
και βρέθηκαν λειψά.

Οι κάτοικοί της χωρίστηκαν
σε δυο κομμάτια...

εκ των οποίων το ένα επιθυμεί..

την καταστροφή της.”

Guy Debord

Η οργή κυλούσε στις φλέβες μας και ξεχύθηκε στους δρόμους σαν το αίμα από τις πληγές του Αλέξη. Προ της δολοφονίας η βίαιη κοινωνική συνθήκη έδειχνε, ότι η ομαλότητα είναι τόσο εύθραυστη όσο οι βιτρίνες της κοινωνίας του θεάματος. Μιας κοινωνίας επιτήρησης και καταστολής, καταναλωτισμού και επίπλαστων αναγκών με ένα διάχυτο πλέγμα εξουσίας που ορίζει κάθε πτυχή της καθημερινότητας. Μισθωτή σκλαβιά, εκβιασμός, νεκρός χρόνος που κατακρεουργεί τη δημιουργικότητα. Σχολεία-φυλακές με δασκάλους κλειδοκράτορες του χρόνου και της φαντασίας. Γειτονιές τσιμεντοποιημένης απομόνωσης και αποξένωσης. Φυλακές και ψυχιατρεία αποθήκες ανθρώπων ασύμβατων με το θέατρο του παραλόγου. Μετανάστες κοινωνικά περιθωριοποιημένοι και οικονομικά εξαθλιωμένοι, θυμματα ρατσισμού, που στις πλάτες τους χτίζεται η καπιταλιστική "ευημερία". Τράπεζες και πολυεθνικές που υποθηκεύουν τις ζωές μας. Συστήματα παρακολούθησης παντού σφραγίζουν απροκάλυπτα την ελεγχόμενη καθημερινότητα. Μπάτσοι-οπλισμένα περίστροφα της δημοκρατίας κυκλοφορούν, απειλούν, δέρνουν, σκοτώνουν. Κράτος, δικαστές, εκκλησία, οικογένεια, στρατός και μέσα μαζικής αποχαύνωσης επιδιώκουν να συντηρήσουν την κοινωνική συναίνεση διαχέοντας ανασφάλεια και φόβο με στόχο τη διατήρηση της επισφαλούς κοινωνικής ειρήνης.

Η καθημερινή βιαιότητα υπάρχει και βιώνεται, έχει θύματα και υπαίτιους. 6 Δεκέμβρη βράδυ μια ακόμα σφαίρα αναδεικνύει το πρόσωπο της δημοκρατίας. Ο χρόνος σταματά μαζί με τη ζωή του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου που προστίθεται στη μακρά λίστα των νεκρών θυμάτων. Όπου μετά το σοκ της είδησης και την αμηχανία της στιγμής... έκρηξη, φωτιά, εξέγερση. Η οργή σπλίζει τις καρδιές και τα χέρια μας. Βγαίνουμε στους δρόμους. Πολυπληθείς πορείες, οδοφράγματα, σαμποταζ και βίαιες συγκρούσεις με τους μπάτσους. Αστυνομικά τμήματα ορμητήρια καταστολής και δολοφόνων δέχονται επιθέσεις σε όλη τη χώρα. Τράπεζες και πολυεθνικές-σύμβολα του καπιταλισμού, αλλά και κρατικοί στόχοι, οι ηθικοί αυτουργοί της δολοφονίας σπάζονται, καίγονται, καταστρέφονται. Απαλλοτριώσεις μεγαλοκαταστημάτων-επίθεση στη βιτρίνα του καταναλωτισμού. Καταλήψεις δημοσίων κτιρίων από τους εξεγερμένους-πεδία ζύμωσης και αντιπληροφόρησης. Η πολυμορφία των δράσεων είναι ανάλογη της πολυσυλλεκτικότητας των αγωνιζομένων. Η συμμετοχή ήταν εκτεταμένη με τους νέους να πρωταγωνιστούν. Μαθητές, φοιτητές, άνεργοι, εργαζόμενοι, μετανάστες και άλλοι που ξεπέρασαν τον εαυτό και τους φόβους τους ενώθηκαν στο δίκιο της εξέγερσης. Αποδεδειγμένοι από νόρμες πολιτικές και πρωτοπορίες φόρεσαν κουκούλα, κράτησαν πέτρες και έγιναν σπίθες της ίδιας φωτιάς. Άγνωστοι μεταξύ τους, αντάλλαξαν γνώριμα βλέμματα στα πύρινα οδοφράγματα, βαδίζοντας στο δρόμο των επιθυμιών τους. Η εξέγερση απλώθηκε σε όλη την επικράτεια από την Κρήτη μέχρι τον Έβρο. Ταυτόχρονα σε πολλές χώρες του εξωτερικού οργανώθηκαν δράσεις αλληλεγγύης.

Παρά την αρχική αμηχανία του κρατικού μηχανισμού μπροστά στην έξαρση των γεγονότων και την ακατάσχετη νεκροφιλία των μέσων μαζικής ενημέρωσης τις πρώτες μέρες, ο κίνδυνος απώλειας ελέγχου οδήγησε σε έξαρση της καταστολής και αντεπίθεση του θεάματος. Το κράτος μιλώντας μέσα από τις οθόνες παρουσιάζει τους μπάτσους σα σκληρά εργαζόμενα θύματα, χρυσαυγίτες και ακροδεξιά στοιχεία είτε ως αγκατισμένους πολίτες είτε ως μαγαζάτορες-θύματα, τις απαλλοτριώσεις σαν πλιάτσικα, τους οργισμένους νέους ως βάνδαλους και τους εξεγερμένους μετανάστες ως ληστρικούς συμμορίτες. Την ίδια στιγμή τα σκυλιά της δημοκρατίας ανασυντάσσονται, χτυπούν, διαλύουν πορείες, προβαίνουν σε ξυλοδαρμούς, προτάσσουν ξανά τα όπλα τους, κάνουν μαζικές συλλήψεις, καθώς και εκτεταμένες επιχειρήσεις για μια ακόμα φορά όπως το πογκρομ στα Εξάρχεια με αφορμή την ένοπλη επίθεση στους μπάτσους στις 5/1. Ξεχωριστός ο ρόλος του κκε που δέχθηκε τα συγχαρητήρια κυβέρνησης και ακροδεξιών σαν εκφραστής του συντηρητισμού και της τάξης, ενώ μερίδα της αριστεράς αποτέλεσε βαλβίδα αποσυμπίεσης της εξέγερσης.

Στα Γιάννενα που ενεργά συμμετείχαν στις μέρες της εξέγερσης, η καταστολή που ακολούθησε πήρε όπως και αλλού διάφορες μορφές, με χαρακτηριστικά σημεία την προσαγωγή, υπό απειλή για κατηγορίες, συντρόφων που έκαναν πολιτική αφισκοκόλληση, τον ξυλοδαρμό συντρόφου υπό απειλές για την υποτιθέμενη δράση του και τον ξυλοδαρμό νεαρού με σκοπό την απόσπαση "πληροφοριών".

Μια από τις κορυφώσεις της τρομοκρατίας κράτους, αφεντικών και παρακράτους είναι η δολοφονική επίθεση με βιτριόλι στις 23/12 στην Κωνσταντίνα Κούνεβα, μάχιμη συνδικαλίστρια της Παννατικής Ένωσης Καθαριστών/στριών και Οικιακού Προσωπικού, με σκοπό τη φήμωση της. Έκτοτε νοσηλεύεται στον Ευαγγελισμό σε σοβαρή κατάσταση.

Οι μέρες του Δεκέμβρη οδήγησαν στα χέρια του κράτους κάποιους από τους συνοδοιπόρους μας στα μονοπάτια της εξέγερσης. Από 6/12 μέχρι και σήμερα οι συλληφθέντες υπολογίζονται σε πάνω από 279, από τους οποίους οι 67 προφυλακίστηκαν. Συλλήψεις έγιναν σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Βόλος, Ζάκυνθο, Ηράκλειο, Γιάννενα, Καβάλα, Καστοριά, Κοζάνη, Λάρισα, Πάτρα, Πτολεμαΐδα, Ρέθυμνο, Χανιά, Ρόδο, Τρίκαλα. Μεγάλος αριθμός συλληφθέντων, υπολογίζεται πάνω από 130, είναι μετανάστες. Στη πλειοψηφία τους καταδικάστηκαν με κατηγορίες για πλιάτσικα, με συνοπτικές διαδικασίες, χωρίς δικηγόρους και διερμηνείς, με μόνο στοιχείο τις καταθέσεις των μπάτσων, με ποινές 18μηνης φυλάκισης και απελάσεις τουλάχιστον για τους 50 απ' αυτούς. Επίσης μεγάλος ήταν ο αριθμός των ανηλίκων που συνελλήφθησαν με σκοπό την τρομοκράτηση των μαθητών που συμμετείχαν. Ξεχωριστή θέση στον άγριο κατασταλτικό σχεδιασμό του κράτους κατέχει η Λάρισα, που από τους συνολικά 25 συλληφθέντες στις 9/12, οι 19 παραπέμφθηκαν με τον τρομονόμο

Κατηγορούμενοι με πολλά κακουργήματα και πλημμελήματα.11 απ' αυτούς ανήλικοι,μαθητές γυμνασίου και λυκείου,ενώ από τους ενήλικες 4 προφυλακίστηκαν.Εκτός των διώξεων που ασκήθηκαν,έγιναν μαζικές προσαγωγές,εξακριβώσεις και ξυλοδαρμοί στα Α.Τ.,ενώ υπάρχουν και σοβαρά τραυματισμένοι. Απ' τους βασικούς χαρακτήρες της αντεπίθεσης της κυριαρχίας μπροστά στην αστάθεια της κοινωνικής ειρήνης και την πλήρη απώλεια της κοινωνικής συναίνεσης είναι η δίωξη "εύκολων θυμάτων" όπως οι μετανάστες και οι ανήλικοι,καθώς και η ιδεολογική επίθεση στον αντιεξουσιαστικό χώρο μέσω των μ.μ.ε..Στην προσπάθεια καλλιέργειάς κλιματος ανασφάλειας και με στόχο την απομόνωση των εξεγερμένων,ενδεικτικό είναι οτι ασκήθηκαν διώξεις με βάση τον τρομονόμο για πρώτη φορά στα πλαίσια κοινωνικών συγκρούσεων.

Η αλληλεγγύη είναι αδιαπραγμάτευτη και αυτονόητη.Δέν πηγάζει από ηθικολογικά σχήματα και αισθήματα φιλανθρωπίας που χαρακτηρίζουν την υποκρισία της κοινωνίας.Είναι μια πολιτική επιλογή,αντιπρόταση και όπλο στον αγώνα ρήξης με το υπάρχον.Απέναντι στην εξουσία που καταστέλλοντας προσπαθεί να κάμψει το ηθικό των αγωνιζομένων,εμείς απαντάμε με την έμπρακτη αλληλεγγυη σα συνδετικό κρίκο των "μέσα" με τους "έξω".Η αλληλεγγύη προς τους διωκόμενους εξεγερμένους περικλύει όλους που μαζί ζήσαμε τις μέρες και νύχτες του Δεκέμβρη.Είναι μια μεταφορά των δεσμών στις πολύμορφες δράσεις μας,ξεπερνά το ψευτοδίλλημα της αθωότητας-ενοχής που οι εξουσιαστικοί μηχανισμοί επιβάλλουν,δε χάνει την κριτική της διάσταση χωρίς όμως αυτή αποτελεί άλλοθι αποστασιοποίησης απ'τους αγωνιστές.Τέλος δεν είναι στη μνήμη των ημερών που πέρασαν,αλλά αυτών που έρχονται...είναι σταθμός στον αγώνα που μαζί ξεκινήσαμε...στον αγώνα για την ολοκληρωτική καταστροφή του κόσμου της κυριαρχίας.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ
ΓΙΑ ΤΑ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ
ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ MAXIMΗ ΕΡΓΑΤΡΙΑ ΚΑΙ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΝΕΒΑ

*Μήνυμα από τους αιχμαλώτους της εξέγερσης που βρίσκονται στις φυλακές
Κορυδαλλού*

Για άλλη μια φορά το κράτος διαφθοράς και ασυδοσίας, βλέποντας τις καρέκλες του να τρίζουν και την οργή του κόσμου να ξεχειλίζει με αφορμή την δολοφονία του Αλέξη και πολλές ακόμα αιτίες, με συνοπτικές προαποφασισμένες διαδικασίες και ψευδείς καταθέσεις μπάτσων, προφυλάκισε κόσμο με καρμπόν κατηγορίες προσπαθώντας να καταστείλει την λαϊκή οργή. Για να αναφέρουμε ένα ενδεικτικό παράδειγμα αυτής της κατάστασης, μετά τον ανακριτή και πριν ανακοινωθεί η απόφαση προφυλάκισης ακούσαμε στο διάδρομο τους μπάτσους να λένε "Φέρτε τη κλούβα να τους πάρουμε γρήγορα". Προφανώς η πολιτική απόφαση της προφυλάκισης είχε ήδη παρθεί πολύ νωρίτερα.

Εκτός από την καταστολή χρησιμοποιήθηκαν και τα Μ.Μ.Ε. για να στρέψουν την κοινή γνώμη εναντίον κάθε μορφής αγώνα, πόσο μάλλον ενός τέτοιου αγώνα που πήρε διαστάσεις εξέγερσης.

Εμείς οι κρατούμενοι στο κατ'ευφημισμό "σωφρονιστικό κατάστημα" Κορυδαλλού νιώθουμε την ανάγκη να εκφράσουμε ότι μπορεί τα κορμιά μας να είναι φυλακισμένα αλλά ο νους και η ψυχή μας είναι στον αγώνα που συνεχίζεται έξω.

*Αποστόλης Κυριακόπουλος και άλλοι προφυλακισμένοι για τα εξεγερσιακά γεγονότα του
Δεκέμβρη*

*Α' Πτέρυγα Κορυδαλλού
24 Δεκέμβρη 2008*

ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΘΟΔΩΡΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ
«Αυτές τις στιγμές η καρδιά μου χτυπά πιο δυνατά γιατί έχω συνείδηση πως υπάρχει»
Μπερνάρντο Σοάρες (Φερνάντο Πεσσόα)

Η οδύσσειά μου συνεχίζεται...

Ήταν 18 Δεκέμβρη απόγευμα Πέμπτης, όταν εγώ με την παρέα μου κατευθυνόμασταν προς το Κέντρο μέσα από την οδό Ακαδημίας. Η εικόνα γύρω μας ήταν η συνηθισμένη των τελευταίων ημερών, ενός τοπίου βομβαρδισμένου, με χημικά και δακρυγόνα στην ατμόσφαιρα που πρόδιναν ότι είχαν προηγηθεί επεισόδια, συχνό φαινόμενο της περιόδου, μετά την δολοφονία του δεκαπεντάχρονου Αλέξη Γρηγορόπουλου.

Καθώς προχωράγαμε δυνάμεις των ΜΑΤ ξεπρόβαλαν μπροστά μας και βλήθηκαν να κυνηγούν τον κόσμο που βρισκόταν πάνω στην οδό Ακαδημίας. Ο κόσμος έτρεχε πέρα δώθε. Κάποιος μ' έσπρωξε δυνατά, έπεσα κάτω και τότε άρχισε η γιορτή. Οι ματατζήδες άρχισαν να με βρίζουν με προσβλητικούς και σεξιστικούς χαρακτηρισμούς και να με κτυπάνε, κάποιος φίλος μου φώναζε.

Ύστερα με πιάσανε, σταθήκανε ολόγυρα, με βρίζανε κι άρχισαν να με ψάχνουν. Κάποιος άρπαξε το μικρό σακίδιο που είχα στην πλάτη κι άρχισε να το ψάχνει «μη φοβάσαι μου είπε, δεν θα σου βάλουμε τίποτα μέσα». Το σακίδιο δεν είχε παρά προσωπικά μου πράγματα. Με σπρώξαν σε ένα παγκάκι, με ξάπλωσαν μπρούμυτα και με δέσανε με χειροπέδες, ύστερα με φόρτωσαν σε μια κλούβα και με πήγαν στην Ασφάλεια.

Εκεί μου λέγανε ότι πέταγα πέτρες. Όσο πέρναγε η ώρα, όμως, τα πράγματα χειροτέρευαν. Το κατηγορητήριο αυξήθηκε και συμπληρώθηκε με λογιές κακουργήματα και πλημμελήματα. Οι πέτρες έγιναν μοιότωφ. Παρότι δεν υπήρχε τίποτε που να με συνδέει με αυτά. Αλλιώς αυτό δεν φαινόταν να απασχολεί.

Άρχισε το πήγαιν' έλα στα δικαστήρια. Κι εκεί, μια και δεν υπήρχαν στοιχεία, φτιαχτήκανε. Οι αστυνομικοί που με συνέλαβαν, αλληλάγανε τις καταθέσεις τους και καταθέσαν ότι επί τρεις ώρες τους πέταγα μοιότωφ: με το πρόσωπο γυμνό, με τα χέρια καθαρά, με τα μάτια καθαρά, χωρίς μια στάχτη επάνω μου, χωρίς μια σκιά στα ρούχα μου. Και στις 22 του μήνα μου ανακοίνωσαν ότι κρίθηκα προφυλακιστέος. Μια μέρα μετά, με μετέφεραν στις φυλακές του Κορυδαλλού. Εκεί βρίσκομαι μέχρι και σήμερα, δύο μήνες μετά την σύλληψή μου. Και τίποτε δεν κινείται. Οι μέρες περνάνε και εγώ μένω εδώ να περιμένω, δέσμιος της ακινησίας, δέσμιος μιας παράλογης και ασφυκτικής γραφειοκρατίας ή ίσως μιας εκδικητικής αδιαφορίας.

Όλο αυτό το διάστημα δεν τσάκισα. Με κράτησαν και με κρατάνε οι άνθρωποι που βρέθηκαν δίπλα μου να με στηρίζουν, φίλοι, γνωστοί είτε και άγνωστοι ως χτες, με κράτησε η αλληλεγγύη των ανθρώπων γνωστών και άγνωστων. Για χάρη τους δεν θα πέσω. Για χάρη τους θα κρατησω. Γιατί όλη αυτή η περιπέτεια δυναμώνει τη θέλησή μου για μια κοινωνία δίκαιη, το πάθος μου για ελευθερία, το πείσμα μου να σταθώ όρθιος. Και θα σταθώ.

Μπορεί να με έπιασαν τυχαία, να μη συνδέομαι με τα γεγονότα που με κατηγορούν, απέναντι όμως στον γενικευμένο ωχαδερφισμό, το να «παίρνεις θέση», να μην κλείνεσαι στο εγώ σου, να βγαίνεις από την ατομική σου περίπτωση, είναι η υπεύθυνη στάση ενός συνειδητοποιημένου πολίτη. Η δική μου θέση είναι από τη μεριά του κομματιού της κοινωνίας που θέλει να βγει από την απάθεια, που θέλει πραγματικά να αρχίσει, μέσα από αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες, να αποφασίζει για τη ζωή του.

Θοδωρής Ηλιόπουλος
21 φεβράρι 2009

**ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΙΚΟΝΑ
ΑΠΟ
ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ**

Αναρχικοί-αντιεξουσιαστές,
ελευθεριακοί, σύντροφοι-ισσες
για την αλληλεγγύη στους διωκόμενους
της εξέγερσης

